

Picea orientalis 'Atrovirens'

świerk kaukaski 'Atrovirens'

Wyprostowane drzewo o ładnym, eleganckim, wąskostożkowym pokroju. Od zwykłego świerka kaukaskiego odróżnia się ciemniejszym kolorem igieł i regularnym, gęstym ugałęzieniem od samej ziemi. Rozwija się na wiosnę bardzo późno, najpóźniej ze wszystkich świerków. Rośnie wolno, dorasta do 20 m wys. Igiły bardzo krótkie, 10 mm, grube, wyjątkowo ciemnozielone, błyszczące, promieniście ustawione na gałązkach. Szyszki młode fioletowe, później brązowe, 5-10 cm długości. Odmiana bardzo dobrze znosi zacienienie. Ma małe wymagania co do gleby, ale źle znosi gleby wapienne. Najlepiej rośnie na glebach przepuszczalnych, umiarkowanie wilgotnych, o kwaśnym odczynie. Do sadzenia w parkach i dużych ogrodach, w miejscach osłoniętych od zimowych wiatrów. Bardzo dobra odmiana do tworzenia ciekawych kombinacji kolorystycznych w ogrodach, szczególnie jako tło dla roślin o jaśniejszych barwach.

autorzy opisu tekstowego: TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin Magdalena Tomżyńska

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): H. den Ouden & Sons Boskoop, Holandia; wprowadzenie do handlu: przed 1911
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkogody
nastłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko cieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna
ph podłoża	odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchniczna roślina tolerancyjna

walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	soliter (pojedynczo) w grupach szpaler parki ogrody przydomowe
strefa	5a

autor opisu tabelarycznego: Magdalena Tomżyńska, TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin;

Producenci *Picea orientalis* 'Atrovirens' w Polsce

BÓR Szkółka Drzew i Krzewów Ozdobnych
TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin

